

Sygn. akt VIII U 275/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Joanna Smycz
Protokolant:	Justyna Jarzombek

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2016 r. w Gliwicach

sprawy J. P. (P.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o prawo do emerytury

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 11 stycznia 2016r. **nr** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od dnia 1 grudnia 2015r.

(-) SSO Joanna Smycz

Sygn. akt VIII U 275/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 stycznia 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C. odmówił ubezpieczonemu J. P. prawa do emerytury na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, gdyż ubezpieczony na dzień 1 stycznia 1999 r. nie udokumentował żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji wskazał, iż decyzja ta jest dla niego krzywdząca, gdyż faktycznie posiada okres pracy w warunkach szczególnych, a zakład pracy nie wypełnił rzetelnie świadectwa pracy.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy dodał, iż nie zaliczył ubezpieczonemu do pracy w warunkach szczególnych okresu jego zatrudnienia od

dnia 11 października 1971 r. do 30 września 1996 r., ponieważ w przedłożonym świadectwie pracy nie ma wzmianki o wykonywaniu przez ubezpieczonego pracy w warunkach szczególnych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony ukończył 60 rok życia w dniu (...), nie jest członkiem OFE, na dzień 1 stycznia 1999 r. legitymuje się ponad 25-letnim okresem składkowym i nieskładkowym.

Jak podano w świadectwie pracy z dnia 30 września 1996r., w okresie od 11 października 1971 r. do 30 września 1996 r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) Zakładach (...) w B. na stanowiskach:

- tokarza, w okresach: od 11 października 1971r. do 31 sierpnia 1972r.,

- ślusarza, w okresach: od 1 września 1972r. do 25 października 1973r., od 3 listopada 1975r. do 30 czerwca 1977r., od 1 sierpnia 1986r. do 30 listopada 1989r. oraz od 1 grudnia 1989r. do 31 lipca 1994r.,

- spawacza w okresie od 1 lipca 1977r. do 31 lipca 1986r.

- starszego mistrza w okresie od 1 sierpnia 1994r. do 30 września 1996r.

Odwołujący został przyjęty do pracy w (...) Zakładach (...) w B. w roku 1971r. Zatrudniono go w dziale remontów zewnętrznych. Była to praca polegająca na wykonywaniu remontów na oddziałach w ruchu związanych z przeróbką mechaniczną węgla na różnych kopalniach w całym okręgu (...) (np. KWK Centrum, KWK (...), KWK (...)). Naprawiano przede wszystkim waggi kolejowe i samochodowe. Remonty dokonywane były przez delegowane ekipy ślusarzy i spawaczy. Przeprowadzano remonty także w szybach kopalnianych.

W ciągu zwykłych dni tygodnia wykonywano prace przygotowawcze do remontu na oddziałach które były w ruchu, zaś same prace remontowe przeprowadzano w niedziele i święta, były to bowiem jedyne dni, w których ruch w kopalniach ustawał. W późniejszym okresie odwołującemu powierzono funkcję brygadzysty na kopalni KWK Centrum. Oznaczało to, iż poza dotychczasowym zakresem obowiązków, który pozostał niezmieniony, odwołujący pełnił również funkcje nadzorcze nad pozostałymi pracownikami, kontrolował jakość pracy na oddziałach będących w ruchu – na terenie KWK Centrum na stałe, zaś do innych kopalni dojeżdżał.

W okresie spornym w niniejszej sprawie odwołujący wykonywał ww. prace przez całe dniówki i nie był delegowany do innych prac. W latach 1994-1996 odwołujący pełnił funkcję starszego mistrza, co polegało na nadzorowaniu i kontroli jakości prac prowadzonych przez (...) na różnych kopalniach – odwołującemu podlegały 3 kopalnie. Praca mistrza – w odróżnieniu od wcześniej sprawowanej przez niego funkcji brygadzysty – polegała jedynie na kontroli, ubezpieczony nie wykonywał już wtedy prac fizycznych. Współpracownicy ubezpieczonego – spawacze oraz ślusarze – otrzymali świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego, zeznań świadków J. S. oraz W. B. (zapis rozprawy z dnia 11 maja 2016r., min. 17.30 i n., k. 17 i n.).

Odnosnie rodzaju rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego Sąd dał wiarę zeznaniom słuchanych w sprawie świadków, gdyż były one rzeczowe, szczegółowe, logiczne, zasadniczo zgodne ze sobą. Świadczyli razem z ubezpieczonym w spornym okresie jego zatrudnienia i stąd niewątpliwie posiadają szczegółową wiedzę na temat miejsca i charakteru wykonywanej przez ubezpieczonego pracy. Nadto zeznania te znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji, zwłaszcza w dokumentacji zawartej w aktach osobowych.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 184 ust. 1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 i 2 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych [Dz. U. z 2015 r. poz. 748 ze zm.] prawo do emerytury ma ubezpieczony urodzony po 31 grudnia 1948 roku, który:

- ukończył 60 lat,
- udokumentował do dnia 31.12.1998 r. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych, w tym co najmniej 15 lat zatrudnienia przy pracach wymienionych w wykazie A Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.),
- nie przystąpił do OFE albo złożył wnioszek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w OFE za pośrednictwem ZUS, na dochody budżetu państwa,

Po myśli § 2 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym akcie prawnym są okresy, w których praca w szczególnych warunkach jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy, o których mowa w ust. 1, stwierdza zakład pracy, na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według wzoru stanowiącego załącznik do przepisów wydanych na podstawie § 1 ust. 2 rozporządzenia, lub w świadectwie

Prace przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym, atomowowodorowym wymienione zostały w wykazie A, dział XIV, poz. 12, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zm.). Natomiast praca przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń oraz prace budowlano-montażowe i budowlano-remontowe na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, została wymieniona w wykazie A, dział XIV, poz. 25.

Okoliczność sporna w rozpoznawanej sprawie dotyczyła posiadania przez ubezpieczonego na dzień 1 stycznia 1999 r. wymaganego 15 – letniego okresu pracy wykonywanej w warunkach szczególnych.

W ocenie Sądu, przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że ubezpieczony w okresie spornym w niniejszej sprawie pracował stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako spawacz (od 1 lipca 1977r. do 31 lipca 1986r.)– przy spawaniu i wycinaniu elektrycznym, gazowym i atomowowodorowym, tj. pracy opisanej w wykazie A, dziale XIV pod poz.12, zaś w pozostałym okresie (począwszy od 1.09.72 a do 31.07.94r.) jako ślusarz – przy bieżącej naprawie i konserwacji urządzeń mechanicznej przeróbki węgla w ramach zatrudnienia w (...) Zakładach (...) w B.. Odnośnie do pracy ślusarskiej, była to praca wykonywana w czasie procesu przeróbki węgla, na wydziale, którego pracownicy świadczą pracę w warunkach szczególnych, co kwalifikuje ją do prac wymienionych w wykazie A, dział XIV, poz. 25.

Bez znaczenia pozostaje okoliczność, że pracodawca nie wystawił ubezpieczonemu za sporny okres świadectwa pracy w warunkach szczególnych. Fakt wykonywania takiej pracy został wykazany w postępowaniu sądowym za pomocą innych dowodów. W postępowaniu odwoławczym przed sądem nie obowiązują ograniczenia dowodowe, występujące w postępowaniu przed organem rentowym, a Sąd może ustalić okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość jak: okresy zatrudnienia, w tym wykonywanie pracy w warunkach szczególnych, za pomocą wszelkich środków dowodowych, przewidzianych w kodeksie postępowania cywilnego (por. uchwała Sądu Najwyższego z 10 marca 1984 r. III UZP 6/84, uchwała Sądu Najwyższego z 21 września 1984 r. III UZP 48/84, wyrok Sądu Najwyższego z 7 grudnia 2006 r., I UK 179/06, LEX nr 342283).

Z powyższych przyczyn, Sąd stwierdził, że ubezpieczony spełnił łącznie wszystkie warunki niezbędne do przyznania emerytury z obniżonego wieku, wynikające z treści art. 184 ustawy FUS, a tym samym jego odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Mając na względzie powyższe, Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji i przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od 1 grudnia 2015 r.

(-) SSO Joanna Smycz